

Vilnius, 2015 gruodžio 09 d.

Lietuvos Respublikos prezidentei Gerb. D. Grybauskaitei

Dėl šmeižikiškų Dainiaus Žalimo, Konstitucinio Teismo pirmininko, ir kitų pareigūnų, prasimanymų

2008 m. rugsėjo 5 d. Varšuvoje Karališkuosiuose rūmuose įvyko tarptautinė konferencija – apskritas stalas, skirtas 1990 metų įvykiams aptarti bei Sąjūdžio – Solidarność tuometiniams kontaktams įvertinti. Lietuvai atstovavo: V. Landsbergis, V. Čepaitis, Č. Okinčic, A. Kubilius, E. Zingeris bei B. Kuzmickas. Konferencija rengė Lietuvos istorijos institutas, bendradarbiaujant su atitinkama Lenkijos institucija. Konferenciją vedė Lietuvos istorijos instituto mokslinis bendradarbis Č. Laurinavičius.

Konferencijos metu Lietuvos delegacijos narys Č. Okinčic, paskelbė neva naują atradimą, kuo nustebino konferencijos dalyvius, o faktiškai šmeižta, kad aš ir kiti Aukščiausios Tarybos nariai neva iki lemiamo balsavimo 1990 m. kovo 11 d. nuvykome į Maskvą pas tuometinį Sovietų sąjungos premjerą konsultacijai kaip balsuoti dėl Lietuvos nepriklausomybės: (...), „*Nes tas šešetukas, likus kelioms dienoms iki balsavimo dėl nepriklausomybės, dar lankėsi Maskvoje, Kremliuje ir kalbėjosi su tuometiniu sovietiniu premjeru Tichonovu, o šis jiems pateikė aiškias instrukcijas, kad jie turi balsuoti prieš. Ir tuomet mano ryšių Lenkijoje dėka, mes nusiuntėme į Maskvą Mareką Karpą ir Mareka Nowakovskį, kurie rado tą šešetuką, atvedė į Lenkijos ambasadą pas poną Cioseką jau tada, ir ten su jais įvyko svarbus pokalbis, ir bent jau tiek buvo sutarta, kad jie negali balsuoti prieš. Tad tai yra dalykai, kurie iš tikrųjų turi didelę reikšmę ir kurie tuo momentu buvo labai svarbūs pačiai Lietuvai.*“

(...). („Solidarność – Sąjūdis: początek strategicznego partnerstwa. Sąjūdis – Solidarność: strategicznės partnerystės pradžia“. Varšuva, 2010, p. 72–73, lenkų kalba, 126–127 p. lietuvių kalba).

Apie šmeižikiškus Č. Okinčico tarptautinėje konferencijoje prasimanymus, kuriems tyliai pritarė ir kiti delegacijos nariai, tapo žinoma tik 2014 m. sausio 10 dieną, kada LR Seime buvo atidaroma Lenkijos fotografo nuotraukų paroda, skirta 1991 m. sausio įvykiams Lietuvoje, kurios metu Lenkijos ambasada platino 2010 m. Lietuvos istorijos instituto ir Lenkijos mokslų akademijos Istorijos instituto išleistą dvikalbę knygą „*Solidarność – Sąjūdis: początek strategicznego partnerstwa. Sąjūdis – Solidarność: strategicznės partnerystės pradžia*“, kurioje pateikta stenografuota konferencijos medžiaga.

Susipažinęs su paskelbtais šmeižikiškais Lietuvos delegacijos prasimanymais, kreipiausi į Č.

Autor: Ryšard Maceikianec

Sobota, 02 stycznia 2016 - Poprawiony Sobota, 02 stycznia 2016

Okinčica bei knygos autorių - Lietuvos istorijos institutą, dėl teksto, kuris neturi nieko bendro su tiesa ir tikrove, paneigimo. Lietuvos istorijos institutas ir Č. Okinčicas tą padaryti atsisakė. Č. Okinčicas net nebandė neigti savo melo, o tik pranešė, kad „(...)savo kalboje aš neturėjau tikslo įvardinti personalijas, nes kaip jau buvo minėta, šio pasisakymo esmė buvo aptarti vienos valstybės politikų bandymą įtakoti kitos valstybės politikų sprendimus itin svarbiais valstybiniais klausimais“ . Lietuvos istorijos

instituto direktorius R. Miknis pareiškė, kad supranta situaciją, bet oficialiai laikysis mėlo, neva suprask, jam svarbiau ne istorinė tiesa, o įtakingų šmeižikų palankumas.

Mano ieškinys, pareikštas knygos autoriui Lietuvos istorijos institutui bei trečiajam asmeniui Č. Okinčicui, teisėjos, Lidijos Valentukonytės buvo atmestas tuo pretekstu, kad neva teismui buvo neaišku apie kokių šeši asmenis kalbėjo Č. Okinčicas ir ką paskelbė savo knygoje Lietuvos istorijos institutas. Tokiu būdu buvo paneigtas 1990 kovo 11 d., Lietuvos Aukščiausios Tarybos protokolas, kuris buvo pateiktas teismui ir kur visi šeši asmenys yra įvardinti.

Teismo posėdžio metu buvo atskleisti kiti iki tol man nežinomi faktai, loginė esmė liudijantis, kad šmeižto kampaniją veda organizuota grupė žmonių. Tas tapo aišku, kada Lietuvos istorijos instituto direktorius R. Miknis teismo posėdžio metu pareiškė, kad šmeižtą paskelbė ne tik Institutas, bet ir dabartinis Konstitucinio Teismo pirmininkas D. Žalimas. Savo teigimą patvirtinimui jis pateikė teismui svetainės „Bernardinai.lt“ 2009 m. publikaciją, kurioje D. Žalimas, nenurodydamas šaltinio, atkartoja Č. Okinčico ir Lietuvos istorijos instituto šmeižikiškus prasimanymus, piktybiškai nurodydamas net mano pavardę, kaip Aukščiausios Tarybos nario, kuris posėdžio metu pavartojo žodį „draugas“

- neva suprask, tik toks ir galėjo konsultuotis Maskvoje prieš lemiamą balsavimą!

Be to paaiškėjo, kad tas pats D. Žalimas jau sekančiais 2010 metais tą straipsnį su šmeižikiškais prasimanymais paskelbė jubiliejiniame leidinyje „Lietuvos Sąjūdis 1988 – 1991. Kelias į nepriklausomybę“ (Šviesa, Kaunas 2010. Psl. 188 – 189). Ir kad būtų labiau įtikima – patobulino Č. Okinčico šmeižikišką prasimanymą, suteikiant paminėtiems Marekui Karpui ir Marekui Nowakovskiui net Lenkijos Seimo narių titulą, nors postsocialistinėje šios šalies istorijoje tokių Seimo narių nebūta.

Susipažinęs su paminėtomis D. Žalimo šmeižikiško turinio publikacijomis, teko kreiptis į jį, prašant ištaisyti neatitinkančią tikrovei informaciją. Jis tą padaryti atsisakė, argumentuodamas, kad jo šmeižikiški prasimanymai, tai tik detalės, kurios neturėtų būti man svarbios: „Jūs savo laiške atkreipėte dėmesį į kelias mano minėtoje publikacijoje nurodytas detales. Pastebėčiau, kad šios detalės nepakeičia ir negalėtų pakeisti esminio fakto, kad Jūs, kaip ir kiti 5

Autor: Ryšard Maceikianec

Sobota, 02 stycznia 2016 - Poprawiony Sobota, 02 stycznia 2016

Aukščiausiosios Tarybos deputatai, nebalsavote už 1990 m. kovo 11 d. Akta „Dėl Lietuvos Nepriklausomos Valstybės atstatymo“.

(Iš Žalimo 2015-03-06 Nr. 15B-15 atsakymo į mano prašymą).

Be to jis informavo, kad ir kitoje knygoje, išleistoje 2008 metais, iškart po konferencijos Varšuvoje, Lietuvos istorijos instituto „*garsieji Lietuvos istorikai Laurinavičius Česlovas ir Sirutavičius Vladas*“ irgi patobulino Č. Okinčico

šmeižikišką prasimanymą, pakeldami rangą paminėtų M. Karpo ir M. Nowakovskio rangą iki Lenkijos Seimo narių ir (redaguojant R. Mikniui), paskelbė knygoje

Lietuvos istorija. Sąjūdis: nuo „persitvarkymo“ iki kovo 11-osios. XII t., I dalis.

„(...) Artėjant AT sesijos pradžia, du iš šešių lenkų, priešiška nusiteikusių Lietuvos valstybingumo atžvilgiu, išvyko į Maskvą. (Darbo autoriams nepavyko tiksliai nustatyti vykusią į Maskvą pavardžių.) Nėra visiškai aišku, su kuo iš aukščiausių Sovietų Sąjungos pareigūnų lenkų deputatai bendravo. Tačiau žinoma, jog Kremliuje jiems buvo aiškiai duota suprasti - Maskva bet kokius lietuvių bandymus siekti nepriklausomybės nuslopins. Po tokių patikinimų, lenkų atstovai įsipareigojo nepriklausomybės skelbimo atveju balsuoti prieš. To paties vizito metu abu deputatai susitiko ir su naujuoju Lenkijos ambasadoriumi Maskvoje S. Cioseku. Ambasadoje vykusiame susitikime dalyvavo ir du Lenkijos Seimo nariai Marekas Karpas ir J. Marekas Nowakowskis“ – taip skamba, D. Žalimo vertinimu nuomone, „*garsijų Lietuvos istorikų Česlovo Laurinavičiaus ir Vlado Sirutavičiaus*“

šmeižikiški prasimanymai.

Liūdna, kad Lietuvos istorijos institutas neieško tiesos ir ja nesidomina, o tik džiūgauja, kad su teismo pagalba sugebėjo nubausti mane už norą apginti savo orumą ir dar gauti beveik pusės metų mano pensiją, tariamoms Instituto bylinėjimosi išlaidoms padengti.

Prezidente, paminėti faktai rodo, kad grupė žmonių, vienų nuorodomis į kitų publikacijas arba visai be nuorodų kryptingai ir nuosekliai jau eilę metų veda šmeižikišką kampaniją, nors tokie veiksmai neabejotinai turi nusikalstamos veiklos numatytos LR BK 154 straipsnyje, požymių.

Tai grupei priklauso ir Konstitucinio Teismo pirmininkas D. Žalimas, kuriam žinoma, jog po priesaikos Teisme mano ir Stanislavo Akanovičiaus pareikšta, kad mes niekada neplanavome balsuoti „*prieš*“ Lietuvos nepriklausomybę ir jokių konsultacijų su Sovietų sąjungos ir Lenkijos pareigūnais Maskvoje dėl to nevyko, D. Žalimas, R. Miknis ir Č. Okinčicas, būdami valstybės pareigūnais, nepaneigdami savo šmeižikiškų prasimanymų, faktiškai tęsia nusikalstamą veiklą.

Autor: Ryšard Maceikianec

Sobota, 02 stycznia 2016 - Poprawiony Sobota, 02 stycznia 2016

Kyla klausimas – ar D. Žalimas gali vykdyti Konstitucinio Teismo pirmininko pareigas, kai jo veiksmai ir rašiniai akivaizdžiai prieštarauja keliamiems Konstitucijoje reikalavimams ginti žmogaus orumą. Ar galima asmenį, kuris žino, jokių veiksnių, laikyti nepriekaištingos reputacijos asmeniu?

Esu nuomonės, kad Lietuvos Prezidentas, visuomenėje suprantamas kaip Konstitucijos garantas, neturėtų taikstyti su abejotinos reputacijos pareigūnų personalijomis, aukščiausiuose valdžios postuose.

Laukdamas atsakymo,
Ryšard Maceikianec, Lietuvos Respublikos pilietis
10212 Vilnius, Švyturio g-vė 25 b. 4

Priedas: lapai paminėtų publikacijų

Atsakymas:

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO KANCELIARIJOS ASMENŲ APTARNAVIMO SKYRIUS

Ryšard Maceikianec, Vilnius
2015 – 12 – 22 Nr. (ID - 4652-2D-6864 | 2015-12-09 Jūsų kreipimąsi

DĖL JŪSŲ KREIPIMOSI

Gerbiamasis Ryšard Maceikianec,
Su Jūsų kreipimusi, adresuotu Lietuvos Respublikos Prezidentei Daliai Grybauskaitei, yra dėmesingai susipažinta. Dėkojame už Jūsų pateiktą informaciją ir Jūsų išsakytą poziciją.

Pagarbiai Skyriaus vedėja Asta Bogušienė

I.Vinclav, tel. 8 706 64 154, el.p. irena.vinclav@prezidentas.lt

Biudžetinė įstaiga S. Daukanto a. 3,-01122 Vilnius Tel. 8 706 64 154 Faks. 8 706 64 145
Svetainės adresas: <http://www.prezidentas.lt>
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre Kodas 188609016